IMPLANTACIÓN DE ARQUITECTURAS WEB

Servidores de aplicacións

Índice

1.	Servidores de aplicacións		3
		Recursos necesarios no servidor de aplicacións	
2.		ncat	
	2.1	Arquitectura	4
	2.2	Instalación	5
		2.2.1 Instalación en Linux	5
		2.2.2 Instalación en Windows	5
	2.3	Despregamento de aplicacións web	6
	2.4	Estrutura dunha aplicación web J2EE	6
		Descritor de despregamento	

1. Servidores de aplicacións

Un servidor de aplicacións é un paquete software que proporciona servizos ás aplicacións, como seguridade, soporte para transaccións, balanceo de carga e xestión de sistemas distribuídos.

Usualmente trátase dun dispositivo software que proporciona servizos de aplicación ás computadoras cliente. Un servidor de aplicacións xeralmente xestiona a maior parte (ou a totalidade) das funcións de lóxica de negocio e de acceso aos datos da aplicación. Os principais beneficios da aplicación da tecnoloxía de servidores de aplicación son a centralización e a diminución da complexidade no desenvolvemento de aplicacións.

O termo foi inicialmente empregado para servidores da plataforma Java Enterprise Edition (J2EE), sendo o máis popular Apache Tomcat, pero existindo tamén outros coma WebLogic, de Oracle, pero na actualidade tamén se estende a outras tecnoloxías. Por exemplo, co aumento da popularidade de .NET, Microsoft fala do seu produto Internet Information Server como un servidor de aplicacións. E tamén se poden atopar servidores de aplicación de código aberto e comerciais doutros provedores, por exemplo, Base4 Server (aplicacións .NET) e Zope (aplicacións escritas en Python).

1.1 Recursos necesarios no servidor de aplicacións

Para poder instalar o noso propio servidor de aplicacións precisamos, como mínimo, os seguintes recursos:

- Máquina cunha potencia capaz de atender as peticións que teña que procesar. É aconsellable que se trate dun servidor dedicado ou, como moito, compartido pero con funcións relacionadas, por exemplo, un servidor de transferencia de arquivos (FTP).
- Sistema operativo estable.
- Enderezo IP estático.
- Enderezo simbólico configurado nun servidor DNS para que dirixa as peticións ao enderezo IP correspondente.
- Conexión a Internet 24h.
- Software do servidor.

Para realizar as probas de funcionamento dos servidores, servirémonos dun contorno de virtualización con VirtualBox que conste de tres máquinas virtuais:

- Ubuntu.
- Windows.
- Máquina cliente, o sistema operativo déixase a elección do alumno. Se os recursos físicos do ordenador empregado non son suficientes para a execución de tres máquinas virtuais a un tempo, sería posible empregar a máquina real como cliente ou incluso o servidor no que non se estean facendo as probas.

Salvo que se indique outra cousa, para as prácticas empregaremos o modo de rede "Rede interna" coas seguintes IP:

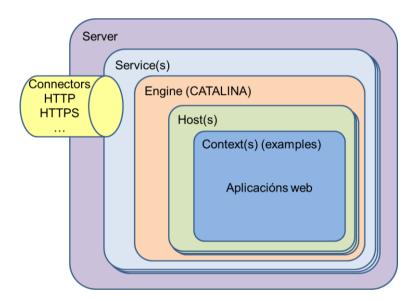
Máquina	IP
Ubuntu	192.168.0.1
Windows Server	192.168.0.2
Máquina cliente	192.168.0.3

2. Tomcat

Apache Tomcat (tamén chamado Jakarta Tomcat ou simplemente Tomcat) funciona como un colector de servlets desenvolvido baixo o proxecto Jakarta na Apache Software Foundation. Tomcat implementa as especificacións dos servlets e de JavaServer Pages (JSP).

Xestiona as solicitudes e respostas http e, ademais, é servidor de aplicacións ou colectorde Servlets e JSP. Inclúe o compilador Jasper, que compila JSP convertíndoas en servlets.

2.1 Arquitectura

- O Server é o primeiro elemento contenedor.
- Un Conector (Connector) é unha asociación con porto IP para manexar as peticións e as respostas cos clientes.
- Un Servizo (Service) asocia un ou mais Connectors cun único Engine.
- Engine é un colector dun ou mais Hosts. É posible configurar Virtual Hosts. Recibe as peticións dos Conectores e as traslada ao host correspondente.
- Un Host define un servidor virtual (Virtual Host). Pode conter unha ou mais aplicacións web. Cada unha delas represéntase por un Context.
- Cada Context representa unha aplicación web (HTML, CSS, Servlets, JSP...) executándose dentro dun Host.

2.2 Instalación

2.2.1 Instalación en Linux

Para instalar Apache Tomcat en Linux teremos que ter instalado Java Development Kit e o propio servidor Tomcat. Ambos se atopan nos repositorios, pero instalando tomcat, de ser preciso, xa se instala openjdk automaticamente:

```
sudo apt-get install tomcat9
```

Tamén podemos instalar outros compoñentes:

```
sudo apt-get install tomcat9-examples
sudo apt-get install tomcat9-docs
sudo apt-get install tomcat9-admin
```

Para comprobar que o servidor está lanzado empregamos o comando ps, que amosa información sobre os procesos activos do sistema, coas opcións -e (para amosar todos os procesos) e -f (para que se amose o listado completo da información para cada proceso):

```
ps -ef | grep tomcat9
ou tamén
sudo service tomcat9 status
```

E para comprobar que está escoitando no porto 8080, o comando netstat, que amosa, entre outros, as conexións de rede, coas opcións -1 (escoita), -t (TCP) e -n (numérico, para IP e portos):

```
netstat -ltn
```

Para facer unha proba de conexión ao servidor, no propio servidor, debe abrirse un navegador web e teclear:

```
http://localhost:8080
```

E aparecerá a páxina que se atope en /var/lib/tomcat9/webapps/ROOT/index.html, que, se non se fixeron cambios conterá, entre outras a mensaxe "It works!".

Para comprobar que se poden establecer conexións desde outras máquinas, desde a máquina cliente tecleamos a IP do servidor Ubuntu:

```
http://192.168.0.1:8080
```

E obter os mesmos resultados que se comentaron para a proba en local.

2.2.2 Instalación en Windows

Para poder executalo, precisamos ter instalado o Java Development Kit, Unha vez instalado deberemos establecer dúas variables de contorno:

JAVA_HOME	C:\Program Files\Java\jdk
JAVA_JRE	C:\Program Files\Java\jre

Reiniciamos a máquina virtual do servidor para que os cambios teñan efecto.

A continuación, descargamos os arquivos precisos para a instalación de Apache Tomcat do enderezo https://tomcat.apache.org/

Vamos a instalar a versión 9 de Tomcat. Temos varias opcións de instalación, pero vamos a descargar unha distribución binaria para windows 64 bits. Descomprimimos o arquivo e xa podemos acceder os diferentes elementos de Tomcat9.

Si queremos, podemos instalar o servizo tomcat9, mediante o seguinte comando (debemos atoparnos no directorio onde está o arquivo tomcat9.exe, é dicir \bin da carpeta onde está instalado Tomcat9):

```
tomcat9.exe -k install
```

Executamos o comando \bin\startup.bat e despois comprobaremos que o servidor está escoitando no porto 8080 co comando netstat, que permite monitorizar as conexións existentes entre a nosa computadora e o mundo exterior, coas opcións -a (para que as amose todas), -p TCP (para que filtre as do protocolo TCP) e -n (para que amose enderezos e portos de forma numérica):

```
netstat -a -p TCP -n
```

Comprobaremos que funciona en local http://localhost:8080 e desde a máquina cliente do mesmo xeito que fixemos para Linux, tendo en conta unicamente que se debe configurar a devasa de Windows para que permita as conexións entrantes no porto 8080.

2.3 Despregamento de aplicacións web

Para realizar o despregamento dunha aplicación web en Tomcat basta con crear un directorio co nome da aplicación dentro do directorio webapps.

2.4 Estrutura dunha aplicación web J2EE

Unha aplicación web está organizada nunha estrutura xerárquica de directorios divididos en dúas partes:

- Un directorio privado WEB-INF, que contén os recursos que o cliente non pode descargar.
 - O descritor de despregamento de aplicacións web (web.xml). Describe a estrutura da aplicación web.
 - Arquivos de descritor de bibliotecas de arquivos.
 - clases/: directorio que contén as clases java compiladas que compoñen a aplicación (incluídos os servlets).
 - lib/: directorio que contén arquivos JAR de bibliotecas (bibliotecas de códigos e bibliotecas de programas de utilidade chamadas por clases do servidor).
- Un directorio público que contén os recursos públicos.

2.5 Descritor de despregamento

Un Descritor de Despregamento é un documento XML que describe as características de despregamento dunha aplicación, un módulo ou un compoñente. Calquera aplicación web ten que achegar un descritor de despregamento situado en WEB-INF/web.xml; no caso concreto de Tomcat o descritor <TOMCAT HOME>/conf/web.xml.

O obxectivo do descritor de despregamento é especificar a configuración xeral da aplicación web tal como require o estándar J2EE. En particular:

- Os valores de parámetros de inicialización que se proporcionan para a aplicación web.
- As clases de servlet utilizadas pola aplicación web poden declararse e darlles nomes.
- Cada clase de servlet se relaciona con un ou máis patróns de URL: cando o colector de servlet recibe unha solicitude cuxo URL coincide cun patrón definido no arquivo web.xml, utilizarase o servlet correspondente para procesar a solicitude.
- Se é necesario, os valores de parámetros de inicialización que se proporcionan para cada servlet.
- Información de sesión (como o tempo de espera).
- A localización de bibliotecas de códigos personalizadas utilizadas polas páxinas JSP.

O descritor de despregamento é un ficheiro XML con etiqueta raíz web-app e que pode conter, entre outros, os seguintes elementos:

- display-name: Nome da aplicación (para tarefas de identificación, por exemplo, en Tomcat Manager aparece en "Nome a mostrar").
- welcome-file-list: Lista de ficheiros que se servirán, por orde, no caso no que non se indique ningún na URL. Cada un deles atópase nun elemento welcome-file.
- session-config
 - session-timeout: Tempo, en minutos, que tarda en expirar a sesión.
- servlet
 - servlet-name: Nome que lle damos ao servlet.
 - servlet-class: Clase Java na que se implementa o servlet.
- servlet-mapping
 - servlet-name: Nome que lle demos ao servlet.
 - url-pattern: Patrón de URL que haberá que usar para acceder.
- security-constraint
 - web-resource-collection
 - web-resource-name: Nome do recurso (para identificación).
 - url-pattern: Patrón de arquivos a protexer dentro da aplicación.
 - auth-constraint
 - role-name: Nome do rol definido en Tomcat para a autenticación.
- login-config
 - auth-method: Método de autenticación.
 - realm-name: Mensaxe que aparecerá na pantalla de identificación.